

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. Благоевград, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201462 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН .

Образувано е по жалба на „А*****, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.Б*****, ул.”П*****, представлявано от П. В. –управител против Наказателно постановление № 01-2300389 от 13.09.2023 година на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" Благоевград, с което за нарушение на [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) и на основание [чл. 416, ал. 5 от КТ](#), във връзка с [чл. 414, ал. 3 от КТ](#) на дружеството-жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500. 00 лева.

С жалбата се твърди, че издаденото НП е незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалноправните и процесуалноправните норми. Оспорва се възприетата фактическа обстановка, твърди се несъставомерност. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното Наказателно постановление.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призовани се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество и в писмени бележки оспорва наказателното постановление, излага доводи за несъставомерност на процесното деяние, наличието на процесуални нарушения. Иска се отмяна на наказателното постановление. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган, редовно призовани, се представлява от юрисконсулт С., която оспорва жалбата, по същество моли за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, излага доводи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура -Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свой представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото

доказателствен материал и закона, установи следното:

На 27.06.2023 г. около 19.40 часа била извършена проверка по работни места, относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство от св.А. и И., двамата инспектори към Д "ИТ" – Благоевград в снec-бар „П****“, нахoдяща се в гр. Б*****, ул. „К*****, стопанисвано от дружеството -жалбоподател . В хода на проверката е констатирано, че „А***** в качеството му на "работодател" е допуснал на 27.06.2023 г. лицето Б. Г., да извършва трудова дейност в обекта на проверка на длъжност "работник кухня" без да и е предоставен екземпляр от сключен в писмена форма трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по [чл. 62, ал. 3 от КТ](#), заверено в ТД на съответната НАП. След приключване проверката по работни места дружеството жалбоподател е призовано по реда на [чл. 45 от АПК](#) за извършване на проверка по документи в ДИТ – Благоевград с призовка от 27.06.2023 г. При проверката по документи в ДИТ – Благоевград. се е явил упълномощено лице на дружеството жалбоподател, който е представил част от изисканата с призовка вътрешно-фирмена документация на предприятието. Представен е трудов договор, сключен с Г., който видно от приложената към него справка от ТД на НАП е регистриран на 27.06.2023 г. 20.27 часа, т.е след проверката по работни места. Във връзка с констатациите бил съставен АУАН№01-2300389, в който констатациите от проверката били квалифицирани като нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. Актът бил предявен и връчен на упълномощено лице лично срещу подпис, като към момента не били направени възражения. Такива не са постъпили и в срока по чл.44 от ЗАНН.

Въз основа на този акт на 13.09.2023 година, Директорът на Дирекция "Инспекция по труда" – Благоевград, като надлежно оправомощен представител на административнонаказващия орган, упълномощен със Заповед № 3-0693 от 18.08.2022 година е издал атакуваното Наказателно постановление № 01-2300082, с което за нарушение на [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) и на основание [чл. 416, ал. 5 от КТ](#), във връзка с [чл. 414, ал. 3 от КТ](#) на дружеството-жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500. 00 лева.

Наказателното постановление е връчено срещу подпис на 19.06.2023 година на упълномощено лице, като в законоустановения срок е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

По делото е разпитана свидетелят А. – актосъставител, от показанията, на която се установява, че е извършена проверка на дружеството жалбоподател. Свидетелят чрез показанията си установява, какво е проверено и какво е установено, както и действията по ангажиране на отговорност. Тези показания се подкрепят от установеното чрез разпита на св. И., които са присъствали на проверката, както и от приложения по делото протокол, в който са обективирани констатациите на контролните органи, както и техните указания. Посредством показанията на тези свидетели се установява процедурата по съставяне на АУАН.

Показанията на тези свидетели съдът кредитира, като последователни, логични и кореспондиращи с останалия доказателствен материал.

В кориците на делото се съдържа и писмена декларация от Г., в която същата удостоверява извършване на трудова дейност към този момент при определено работно място, длъжност, работно време и трудово възнаграждение., като е отразил начална дата, от която е започнал да предоставя работната си сила на търговеца.

Съдът прие изложената фактическа обстановка въз основа показанията на разпитаните по делото свидетели, в кредитираната част, както и събраните писмени доказателства, които са безспорни по отношение подлежащите на установяване факти.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното.

Жалбата е подадена от легитимирано лице в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган, за което по делото са представени безспорни доказателства. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно ТЗ- име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. В конкретния случай АУАН е съставен от св. А., на длъжност " инспектор" в Д "ИТ" - Благоевград, която се явява материално компетентна за това и дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля И., който е участвал при извършване на проверката и констатиране на нарушението. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на обжалваното НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователни се явяват възраженията в тази насока. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като са посочени и доказателства, които го установяват. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация. Не се установява и претендираната неяснота във фактическото обвинение, както в АУАН и НП нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци. Ето защо съдът приема, че на жалбоподателя точно и ясно е разяснено от фактическа и правна страна кога, къде и какво административно нарушение е извършено и не са допуснати нарушения на [чл. 42, т. 3](#) и на [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#). С оглед на изложеното,

неоснователно се явява твърдението за допуснати в производството по реализиране отговорността на дружеството нарушения, които да са съществени и да предпоставят отмяната на санкционния акт на това основание.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалнозаконосъобразно.

С оглед установеното по делото от фактическа страна съдът намира за безспорно установено извършването от жалбоподателя на вмененото му нарушение по чл.63, ал.2 от КТ. Посочената трудовоправна разпоредба е императивна, като предвижда, че работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му бъде предоставен екземпляр от сключен трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомление. По делото не е спорно, че лицето Г. е била допусната до работа на 27.06.2023 г. от дружеството жалбоподател, без да и е предоставен екземпляр от писмен трудов договор и без копие от уведомлението, заверено от ТД на НАП, това се установява, както чрез показанията на разпитаните по делото свидетели, така и от приложената по делото декларация, в която Г. е посочила, че работи с регламентирано работно време, възнаграждение, както и че работи от 27.06.2023г.. Същата в декларацията е посочила, че няма трудов договор. От друга страна, видно от представената справка за приети и отхвърлени уведомления е видно, че от дружеството - жалбоподател е подадено уведомление на 27.06.2023 г. в 20.27 часа, т. е. след часа на проверката. Именно последното обстоятелство обуславя извода, че към момента на осъществената проверка по работни места на 27.06.2023 г. около 19.40 ч. е работила в обекта на търговеца без да и е бил връчен подписан от двете страни трудов договор и уведомление, удостоверяващо вписването му в ТД на НАП – Благоевград.. С оглед на това, като е допуснал работника до работа, без да му е предоставен екземпляр от договор между страните по трудовото правоотношение и без да е изпратено уведомление до съответното ТД на НАП, търговеца-жалбоподател е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, правилно квалифицирано като такова по [чл. 63, ал. 2 от КТ](#). В тази насока възраженията за неправилно приложение на материалния закон са неоснователни. В казуса безусловно дружеството - жалбоподател, в качеството му на търговец по Търговския закон извършва стопанска дейност и по смисъла на параграф 1 от ДР на КТ има качеството и на „работодател“ по отношение на работещите във въпросният обект. По изложените съображения, съдът намира за доказано по безспорен начин, осъществяване от страна на търговеца-жалбоподател на фактическия състав на разглежданото административно нарушение, което обуславя установяването му от обективна страна. В този смисъл Решение № 430 от 23.03.2017 г. на Административен съд Благоевград, постановено по к. н. а. х. д № 73/2017 г. и Решение №1686/12.10.2021 по кнахд№ 323/2021г. по описа на Административен съд Благоевград

Доколкото в случая се касае за нарушение извършено от ЕООД., чиято отговорност по аргумента на чл.83 от ЗАНН е невиновна, а обективна такава деянието не следва да се изследва от субективна страна.

След като правилно е квалифицирал процесното нарушение, на основание 414, ал.

3 от КТ, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е определил по вид и размер наложеното на дружеството-жалбоподател наказание „имуществена санкция” Съгласно посочения законов текст, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. Разпоредбата на чл.27 от ЗАНН задължава наказващия орган при индивидуализиране на наказанието за всеки конкретен случай съобразявайки рамките, определени от законодателя да прецени тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В конкретния случай не се събраха доказателства нарушението да е повторно, както и дружеството да е санкционирано за други нарушения на КТ, поради което съдът намира, че като е определил наказание в законоустановения минимум наказващия орган е съобразил разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, поради което възраженията в обратна насока са неоснователни,

Във връзка с доводите за приложение на чл.28 от ЗАНН, съдът намира същите за неоснователни. Специалният състав на маловажно административно нарушение по [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) изключва приложимостта на общата разпоредба на [чл. 28 от ЗАНН](#), според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За да е налице маловажност по смисъла на [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#), следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1. Нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и 2. От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по [чл. 28 ЗАНН](#), [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание - имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер. Същевременно в нормата на [чл. 415в, ал. 2 от КТ](#) изрично е посочено, че не са маловажни нарушенията на [чл. 61, ал. 1](#), [чл. 62, ал. 1](#) и [3](#) и [чл. 63, ал. 1](#) и [2 от КТ](#), т. е. за тези нарушения, вкл. и процесното такова – по [чл. 63, ал. 2 от КТ](#), привилегираният състав на [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) въобще не е приложим, дори и да са налице визираните в него условия, т. е. същите не могат да се квалифицират като маловажни нарушения по смисъла на цитираната разпоредба. В този смисъл макар и по делото да има доказателства, че уведомлението по [чл. 65, ал. 5 от КТ](#) е подадено до ТД на НАП веднага след проверката и да е сключен ТД и липсват вредни последици, то не може да се приеме, че осъщественото административно нарушение е маловажно, именно поради действието на [чл. 415в, ал. 2 от КТ](#)., а с оглед приложимостта на специалната норма по КТ, то е неприложима общата разпоредба на [чл. 28 от ЗАНН](#).

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че дружеството-жалбоподател, в качеството на работодател е извършил вмененото му нарушение и правилно е ангажирана отговорността му, а атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, и следва да

бъде потвърдено.

При този изход на делото право на разноски възниква за наказващия орган, доколкото е бил представляван от юрисконсулт, който прави искане за присъждане на такова в размер на 150 лв..

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120лева.Производството по делото продължи в едно съдебно заседание, с разпит на 2 свидетели, като фактическата и правна сложност е минимална, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на законоустановения минимум от 80 лева, който размер според съда съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото, като над този размер искането следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

С оглед изхода на делото искането за присъждане на разноски, включително за адвокатско възнаграждение се явява неоснователно, а в случая и недоказано, доколкото по делото липсват документи, удостоверяващи размер и заплащане на възнаграждение на адвокат.

Мотивиран от горното, и на основание чл. 63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Благоевградски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 01-2300389 от 13.09.2023 година на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" Благоевград, с което за нарушение на [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) и на основание [чл. 416, ал. 5 от КТ](#), във връзка с [чл. 414, ал. 3 от КТ](#) на „А****, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.Б*****, ул.”П*****, представлявано от П. В. –управител е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500. 00 лева.

ОСЪЖДА „„А*****, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр.Б*****, ул.”П*****, представлявано от П. В. –управител да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” Благоевград юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева, като в останалата част, над уважения размер **ОТХВЪРЛЯ** искането, като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на разноски, включително за адвокатско възнаграждение, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – Благоевград в 14-

дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____